

עטרת תפארת

במחיצת רבינו הגדול מרן בעל אילת השחר זצוקללה"ה
טוד שביעי מהחברותא הגרמ"י שניידר שליט"א

פרשת

נשא

◆◆◆

שנת

תשפ"א

◆◆◆

גליון 103

עורו ישנים חשנתכם

[ולגופו של דבר העיר רבינו, דלסברא הנ"ל, בכל יום ראשון לא הי' צריך לומר למנוצח, שהרי במדינות המאוחרות לארץ ישראל, כגון אוסטרליה וכדו', עדיין שבת].

לבן של ישראל

וכך ראינו אצל רבינו, בזמנים קשים כאלו, שהיו אזעקות נשמעות יומם ולילה בדרום הארץ, הי' כולו בצער, ולפעמים הי' מתבטא בכאב גדול, אוי וויי, כמה אנשים סובלים כעת, צריכים לרוץ כל הזמן לחדר מוגן, והרבה פעמים צריכים באמצע הלילה לרוץ עם הילדים.. אוי וויי ווי... כך הי' לבן של ישראל.

ואף אם אמנם רחוקים אנו מהרגש חזק כזה, אך בודאי גם מי שאינו נמצא בטווח הרקטות והאזעקות, צריך להיות "נושא בעול" בצערן של רבבות אלפי ישראל, הנמצאים במתח וחרדה כבר למעלה משבוע, אין יום ואין לילה, פחד ואימה!

נהפך לאבל חגנו ועל כולם השמועה הנוראה, שהמיסה כל לב, בזמן שעדיין הלב שותת על הרוגי מירון... והנה בכניסת החג, שומעים על אסון מבהיל, בעדה הק' קרלין, ה' ירחם.

וזכרני פעם אחת שהי' רח"ל פיגוע בתל אביב, בתענית אסתר, כשיצא רבינו לתפילת מעריב של ליל פורים בישיבתו הק' "גאון יעקב", אומרת הרעבצין הצדקנית ע"ה בצער גדול, אני לא זוכרת כזה פורים עצוב...

וכך אנו אומרים על חג שבועות כזה, המהול בצער איום ונורא, על שמועה כי באה, ובפרט שלא ידעו פרטים ברורים מפני קדושת החג, ה' ירחם, ומי שאמר לעולמו די, יאמר... וירפא במהרה את כל החולים בתוך שאר חולי ישראל.

וינחם את השכולים והדוויים במות יקיריהם, בתוך שאר אבלי ציון וירושלים.

מדת הדין!

וכפי שאומרים רבותינו גדולי הדור שליט"א שרואים שיש רח"ל מדת הדין, וצריך לראות לפייסה, בתורה ובתפילה ובמעשים טובים.

מחשבה על השני...

רגילים היו תלמידי רבינו זצוק"ל לשמוע מפה קדשו מפעם לפעם "קושיות" חדשות, שלא שמעו עד היום. והרבה פעמים היו הקושיות זועקות, עד שהיו מתפללים על עצמם - האיך לא חשבנו על זה קודם, או מדוע לא מצינו קושיא זו בדברי רבותינו המפרשים, אך פעם אחת הפתיע רבנו בקושיתו ביותר.

ומה היתה הפליאה? שנינו בפרק הרואה בסוף ברכות, הצועק לשעבר הרי זו תפילת שוא וכו', היה בא בדרך, ושמע קול צווחה בעיר, ואמר יהי רצון שלא יהיו בני ביתי, הרי זו תפילת שוא, והיינו כי הצרה כבר היתה.

ותמה רבינו, מה מקום לתפילה כזאת? גם בלי הטעם של תפילת שוא, וכי האיך אדם מסוגל, כששומע שיש חלילה

וחס איזה אסון בעיר, לעמוד ולהתפלל - שלא יהיו בני ביתי? הרי כשמתפלל שלא יהיו בני ביתי, ממילא פירושו שיהי' אצל אחרים, שהרי הצרה קיימת, והאיך יתכן להתפלל כן, מה בני ביתו שונים, הרי כולם יהודים?

"אחיס" לצרה

יסוד עצום השריש בנו רבינו בקושיה זו, והיא אבן יסוד ל"לב יהודי" אמיתי, שאינו מסוגל להבין, האיך אפשר להתפלל שהצרה תהי' אצל חבירו ולא אצלו. זאת אומרת שאדם צריך לחיות כך שצרתו של חבירו "שזה אצלו כצרה אישית" שלו או של משפחתו. ומכח חיים שכאלו, שהי' ליבן של ישראל חי, היתה אצלו הפליאה גדולה. הרי זה מבהיל לחשוב היכן הוא, והיכן אנחנו...

כשהאח שמח, כולנו בשמחה

והשבוע הי' אסרו חג של חג השבועות, וידוע שלא נזכר בשו"ע שאין אומרים בו למנוצח, אך אומרים בשם מרן החזו"א זצוק"ל שלא אמר בו למנוצח, וטען האיך יתכן ביום שאחי עושה חתונה, ואני קורא לזה יום צרה? כך כיון שאחים שלנו - בני חו"ל אצלם זה יום טוב, אינני מסוגל לומר "יום צרה".

וזה הכל אותו יסוד, שכל ישראל הם "אחד", ובשמחתם ישמח לבו, וח"ו בכל צרתם - צר לו ג"כ..

ורשכבה"ג מרן שר התורה שליט"א הוסיף ג"כ **לדקדק** בנטיילת ידים, ובלימוד הלכות שמיטה. ורבינו מרן רה"י שליט"א הוסיף שמלבד החיוב לנצל את הזמן בשלימות, בהתמדת התורה, יש ג"כ **"חיוב" להתחזק ביראת שמים**, ואמר **שעיקר התביעה היא על הבני תורה**. ממילא זה עיקר חובתנו בשעה זאת, וככל שנזכה לרצות ולפייס יותר את מדת הדין, תבוא יותר ברכה וישועה גדולה.

הכל "גזירת הכתוב"

והנה דרכו של עולם, כשקורה ח"ו אסון, שואלים מה קרה? ולמה זה קרה? וכו' וכו', אך אומר ה' רבינו בשם מרנא רבי ירוחם ממיר זצוק"ל יסוד גדול, **"שכל הבריאה זה גזירת הכתוב"**, והיינו שאין הסבר לשום דבר.

וה' אומר משל, אם תשאל בן אדם **האיך צומח תפוח**, יאמר לך מה השאלה, שותלים גרעין באדמה ויוצא תפוח. ואם תמשיך ותשאל האיך זה עובד, וכי בגלל ששמו גרעין באדמה יוצא עץ? **על זה אין כבר תשובה, אלא גזירת הכתוב היא.**

נמצא שכל ההבדל הוא, מתי הגעת להבנה הזאת, אם מיד בהתחלה, אתה כבר מבין שלא הגרעין מצמיח.. או רק בהמשך כשאתה מגיע למבוא סתום.

אין סיבה רק מסובב

וכן ה' רבינו אומר, נסע אדם בדרך, ולפתע לא שם לב, וקרתה רח"ל תאונה! ושואלים מה קרה? ועונים **היות ולא שם לב שני' אחת, קרה מה שקרה...** ועכשיו תשאל מה פתאום הסיח דעת אותה שני', על זה כבר אין תשובה, אלא **גזירת הכתוב הוא שיסיח דעת "באותה שני" כדי שיקרה מה שקרה**, והיינו שוב גזירת שמים, בלי שנבין למה.

וה' מסתייג מלשמוע פרשנויות, על מקרים שונים שקרו רח"ל, ואמר את הג"ל שבסוף חייבים להגיע לנקודה היחידה - **גזירה היא מלפני.**

דוגמא נוראה

והראה דוגמא פלאית מהמעשה הנורא שה' ברחובות לפני כמה שנים, **בשריפה בסוכה שכילתה רח"ל כמה נפשות.** והמעשה ה' שהזמינו מכבי אש, והגיעו בסמוך למקום, אך השריפה הגדולה היתה בסוכה מאחורי הבנין, ובקידמת הבנין היתה איזה מדורה קטנה, וכשראו את זה הכבאים, חשבו שנקראו בשביל זה, וכיבו את השריפה והלכו, וכך נתגברה השריפה מאחורה, ורח"ל.

נו, מה יאמרו הפרשנים הגדולים, **אם לא כי יד ה' עשתה זאת, שבאותו זמן בדיוק תהי' איזה שריפונת קטנה מקדימה**, כדי שיטעו הכבאים ולא יחושו להציל את הנפשות בשריפה הגדולה שמאחורה. וכך רואים מעשים רבים, שהמתבונן רואה שאין שום הסבר, רק **"גזירת הכתוב"**.

השגחה בלי סוף

הרי רואים בכל המקרים האחרונים רח"ל, כמה וכמה מעשים מופלאים מהרבה אנשים **שהיו ממש על סף... וניצלו**, בדרך לא דרך, נמצא **שהכל מדויק באופן מופלא.**

וכפי שאמר הרב חיות שליט"א שניצל בעצמו בניסי ניסים, ושיכל ל"ע את בנו יקירו, אך **כולו אמונה**. ואומר **הרי נגזר על בני שימות באותה שעה**, ומודה אני להקב"ה שלקחו במקום קדוש כזה, אחרי קבלת מלכות שמים, ולא באיזה תאונה ח"ו וכדו'.

ה' יתברך ינחם ויחזק אותו ואת ביתו, ואת כל עשרות המשפחות הכאובות ואבלות בצער נורא על אובדן יקיריהם, שיזכו להארת פניו יתברך. ובזכות האמונה הפשוטה והאמיתית, יזכו לנחמה אמיתית, וחזוק זה זכות גדולה היא לנשמות היקרות שהלכו כהרף עין באופן המחריד.

דבר ה' אלינו...

וכשזה גזירת מלך, הרי הפשט הוא **שהקב"ה מדבר אלינו**, ותובע מאתנו **"שפרו מעשיכם"**... וזכורני כשהי' המעשה המזעזע, שנכנס אדם לבית מדרשו של **מרן פוסק הדור הגר"נ קרליץ זצוק"ל** והצית את ארון הקודש עם חמשה ספרי תורה, ה' ירחם. ולא ידעו מתחילה מי המצית, רק לאחר מכן מצאוהו, ואמרו שהוא **מחוסר דעה**.. וכולם חשבו, נו מה רוצים ממשוגע.

אך כששמע את זה רבינו, אמר, אוי ווי, **אם זה משוגענער, נמצא שנעשה בלי דעת, א"כ זה ישר מהשמים! ששלחוהו לשרוף...** וזה הרבה יותר חמור.

וכן כשרואים דברים מבהילים בימינו, שלא בא מיד אדם מכוונת, רק **"הסתר פנים"** רח"ל, ודבר ה' אלינו, עורר והתעוררו.

וכמש"כ הרמב"ם שהשופר של ראש השנה אומר **עורו ישנים משנתכם**, ונרדמים הקיצו מתרדמתכם, אלו השוגים בהבלי הזמן וכו'.

לפייס מדת הדין

ואחרי שזכינו לדבר ה' בפי נביאינו, **לחזקנו בתורה ויראה ודקדוק ההלכה**, הבה נירתם בכל עוז, ותתפייס מידת הדין, **ואך טוב וברכה וחסד ורחמים יאציל עלינו אבינו שבשמים**, ויאמר למלאך המשחית הרף! ונזכה במהרה בימינו לגאולת עולמים.

על נפלאותיך וטובותיך שבכל עת

אחרי שכבר ראינו בתקופת הקורונה, האיך שאין שום **דבר המובן מאליו**. התבוננתי שבימים אלו נתחדש עוד דבר שאינו מובן מאליו, וצריך להודות על זה כל יום מחדש.

הרי עברנו ויש שעדיין עוברים עליהם, **לילי בלהות**.. עם אזעקות פתאום בשעות לא שעות, ותייד שנתינו מעיננו, ושינת הילדים הרכים..

הרי עלינו לראות **כמה חסד עושה עמנו הקב"ה תמיד, בכל לילה שקט שאנו זוכים בו.**

וככל שנרבה להכיר בחסדיו הגדולים, **לחיות עם אמונתך בלילות**.. בתוך החושך וההסתר פנים. כך ה' צילך, ויאיר פניו אלינו לראות בישועת הכלל והפרט, בקרוב.